

vredni bratje živeti v miru z drugimi avstrijskimi narodi. Le na tej podlagi je mir v Avstriji in krepek razvoj naše države mogoč. Torej »Stajerc«, zapridgaj lepo svojim somišljenikom, naj spoštujejo pravice drugih narodov, naj ne razdirajo Avstrije z sovraštvenim tlačanjem nenemških sodržavljanov, naj se ravnajo po besedah presvitlega cesarja, ki želi biti vsem narodom avstrijskim enako dober oče in vladar.

„Gospodarska politika“

Kadar se naši poslanci potegujejo v državnem zboru, ali kadar so se v deželnem zboru in drugoče potegovali za pravice slovenskega naroda, vsikdar so nemškutarji in njihovi listi vzdihovali: farizejsko: že zopet delajo samo narodno politiko, naj bi rajši delali gospodarsko politiko, to je najbolj potrebno. Hinavci dobro vedo, da se mora najprej narediti politično vsako ljudstvo, če se hoče gospodarsko razvijati in napredovati. A ravno tega nočejo, ravno tega se bojijo, da bi se naše ljudstvo gospodarsko dvignilo in utrdilo. Radi bi, da bi se nadalje bilo naše ljudstvo politično in gospodarsko od njih odvisno. Zato so se ustavljali ne samo vsaki politični pravici, katero je zahtevalo naše ljudstvo, ampak tudi vsaki naši gospodarski zahtevi, naj je bila še tako potrebna. Imeli so oblast v rokah, imeli denar in priložnosti dovolj, da bi delali gospodarsko politiko tudi na Slov. Stajerskem, a niso hoteli. Ves denar skoro so porabili za nemški del dežele. Ako so naši zastopniki zahtevali, naj se ozirajo tudi na Slovensko Stajersko, saj tudi mi davke plačujemo, so proglašali to za narodno nestrpnost in hujskarijo. Zato je v gospodarskem oziru naš del dežele po krivdi nemške večine v deželnem zboru zelo zanemarjen. Govoril sem z raznimi ljudmi iz raznih dežel naše države, ki so se čudili, kako zanemarjeno je Slov. Stajersko v tem oziru, ter so z ostrimi besedami obsojali to malomarnost vlade in nemške večine. Zdaj se jim to hudo maščuje na lastnem telesu. Koliko več in boljše krme bi zrastle na naših travnikih, ako bi bili urejeni in izsušeni naši potoki in reke! Koliko več bi se pridelalo na njivah, ako bi bilo pre-
skrbnjeno za gospodarski pouk in izobrazbo itd.! Kako se gospodarji glede cest tam, kjer imajo meščanski nemškutarji ukrajne zastope v rokah! Ptujski okrajni zastopnik dela n. pr. ceste samo tam, kjer ima kak Ornirov pristaš posestvo, za druge kraje se mnogo ne zmeni, naj bi bila kaka cesta še tako potrebna. Kako pristransko se v vojnem času postopa s slovenskim kmetom, pa itak ni treba povdarjati.

Zato je najboljša gospodarska politika tista naših poslancev: mi moramo postati svobodni, enakopravni v jugoslovanski državi pod habsburškimi vladarji. Potem se bodo naši kraji lahko krasno gospodarsko razvijali, potem le bo slovenski kmet na

svoji zemlji svoj gospod. Zdaj mu drugi gospodarijo v njegovo škodo — le za svoj žep! Pred 70 let smo dobili osebno svobodo, se rešili tlake in desetine, sedaj nam je še treba narodne in gospodarske samostojnosti, ne potrebujemo in nočemo več tujega kurtorstva, zakaj bi naj bili le zapostavljeni, kakor se godi pastorki v hiši, kjer vlada hudobna mačeha.

V od drugonarodnih vplivov prosti državni tvorbi čaka našo in druge južne dežele naše države lep gospodarski razvoj. Zdaj je v teh deželah uboštvo in zaostalost, lakota doma, ko bi lahko vladalo blagostanje. Vsemu svetu je n. pr. v posmeh in silno je škodovalo ugledu naše države drugod, ker je popolnoma zanemarjala svoje pokrajine ob morju: Istro in Dalmacijo. Dalmacija n. pr. nima še v 20. stoletju nobene železniške zveze z Avstrijo! Kar je za Dalmacijo v kulturnem oziru storjenega, so storili tujci — Benečani in Francozi. A seveda: naša vlada je morala predpravice in prevlado Nemcev in Mažarov nad ostalimi avstrijskimi narodi podpirati, da bi delala gospodarsko politiko, zato ni imela časa. Pa hočemo mi v bodočnosti to storiti — sami!

Kje je pravica?

Kmet iz Loke pri Zidanem Mostu nam piše: Zelo sem bil presenečen, ko sem bral v „Slov. Gospodarju“ poročilo o uradnih cenah za krompir, katere so zopet določene tako napačno. Čudno se mi zdi, da dotični gospodje v ministrstvih, ki nastavljajo cene za kmetске pridelke, ne pridejo do pravega spoznanja ter kmete po goratih krajih tako prezirajo. Nimam sicer namena zabavljati, ampak samo povedati golo resnico. V dokaz, da je res tako, hočem navesti samo en slučaj, ki se je lansko leto dogodil v občini Loka pri Zidanem Mostu. Posestnica A. D. v Mrzli Planini, uboga vdova, je sama s petimi malimi otroci na posestvu. Njen mož je padel v Galiciji za cesarja in domovino dne 25. oktobra 1914. Ko je prišlo uradno naročilo, da se mora zahtevani krompir spraviti na oddajni prostor, je najela štiri težake, da so nesli 100 kg krompirja, ker ni bilo vprežne živine na razpolago. Vole je morala že prej oddati erarju. Tudi drugi sosedji so ga morali znositi v dolino. Revica je plačala vsakemu nosaču po 1 K ter jim zraven kupila še en liter vina. Potrosila je torej 8 K. Za krompir je dobila celih 9 K, ostalo ji je torej samo 1 K za krompir.

Sličnih slučajev bi se našlo, ako bi šel po hribih, na stotine. Velika krivica se godi gorskim kmetom. Po visokih hribih sadijo krompir meseca maja, torej ga kopljejo šele v mesecu oktobru, ker prej ni zrel. Z žitom je tudi tako; v nižavah žito prej omaltijo kakor je v hribih zrelo. Najvišje cene, katere so zdaj nastavljene, so samo za poljanee in grajščake. Najnižje pa veljajo hribovcem, ker prej ne morejo ničesar oddati. S pridelovanjem pa hribovci desetkrat več trpijo, kakor poljanee. Poljanee lahko s 1 kravo več pelje po cesti, kakor pa hribovec z 4 voli po strmih in razdrtih potih. Glavarstva in oblasti pa kar ukazujejo in s kaznimi žugajo, ne oziraje se na kmetске razmere in okoliščine. Posebno naše celjsko glavarstvo je v tem oziru na vrhuncu. Koliko trpljenja bi se lahko odpravilo za hribovce, ako bi bi-

Pri vseh teh šibah je bilo moštvo v zimi leta 1915 bolj slabo oblečeno nego danes v tretjem vojnem letu. Goljufivi Židje so prodajali vojni upravi sukno, ki je bilo slabeše kot papir. Ako se je enkrat taka obleka zmočila in zmrznila, se je trgala in pokala v vsaki gubi. Iste kakovosti kot obleka je bilo tudi obuvalo. Pa si je zmisllil nek prav brihten od dunajske stolice, da bi se naj branili proti kačje ostrem mrazu z uporabo papirja. Iz zaledja so nam pošiljali velikanske zaboje časniškega papirja, izrezljanega v obliko telovnikov in ovotev, ki bi naj nadomestovali negavice. Nikdo od teh kunštih glav in pomislil, da ni nobena tvarina za vlogo bolj občutljiva kot je papir. Mi in moštvo smo se krohotali tem papirnatim pošiljtvam. Nismo jih oblečili, ne obuvali, ampak jih porabljali kratkoma za podkurjavo.

Pomilovanja vredno vojaštvo ni bilo samo oblečeno in obuto pod ničlo, ampak tudi prehrana je bila slaba ter nezadostna. Predvsem je bil kruh iz nekeke moki podobne snovi, ki se je drobila v same drobtine. Nismo dobivali v hlebe pečenega kruha; nastavljali smo le kape, da so nam nasuli v nje takih drobtin, ki so bile grenke in težko prebavljive. Mesno hrano so ovirale v onih prvovizmskih časih naravne težkoče: visoki sneg in hribi. Naš tren se je moral boriti z nepopisnimi težkočami, predno so prerili do nas in prinesli na drogovih kotle s kuhanim mesom.

Vojak je bil tedaj več nego trpin, ki je moral bivati v snegu in mrazu na prostem; hodil je razcapan kot zadnji berač in stradal je po zgledu cerkvene miši. V sled teh vojnih šib je moštvo hiralo in naše vrste so se redile od dne do dne. V naš blagor in našo srečo se je boril tudi sovražnik z istimi križi. Stali smo si nasproti na dveh visokih, hribovitih verigah, med katerimi valovi globoka dolina z vasjo Zdynija. Razdalja med nami in nasprotniki je bila tako na dolgo razsežna, da se nismo mogli

la dovoljena prosta prodaja in koliko nepotrebnih izdatkov bi odpadlo in koliko dragega časa bi se prihranilo. Vskovrstne potrebščine za gospodarstvo morajo pa hribovci ravno tako drago plačevati, kakor drugi.

Cene bo treba na pravični način urediti, da ne bodo poljanee in grajščaki, ki prej žanjejo in s stroji delajo in mlatio, dobili višje cene za svoje pridelke kot hribovci. Zakaj bi ne bile cene vedno enake? Saj tudi na frontah ni razločka; tudi na bojiščih padajo za domovino hribovski kmetски sinovi in očetje. Ti pa, „Slov. Gospodar“, nesi te moje vrstice v širni svet ter prepričaj naše kmetске izkoriščevalce, da tudi stari, izkušeni kmet nekaj ve, ne pa samo taki strokovnjaki, kateri so morda tistemu podobni, ki je trobil, da mora vsaka kokoš na dan 3—4 jajca znesti in ki se je huđoval, zakaj kmetje ne sejejo več finega pšeničnega zdroba.

„Slov. Gospodar“, hvala Ti, da tako vrlo braniš naše kmetске pravice!

Naše žrtve za domovino.

Od Sv. Jurija ob Pesnici se nam piše: Med vojnimi žrtvami sta iz naše župnije zopet dve več. Posestnik Mihael Herman iz Gornje Pesnice je umrl na legarju sicer že pred dvema letoma v Miškolcu na Ogrskem, a še le zdaj to za gotovo morem poročali. Po smrti staršev sta morala oba z bratom vred v vojno ter je bilo precejšnje posestvo zapušče-
no in cela hiša zaklenjena od zadnjega časa, ko se je vendar starejši brat vrnil še živ, a kot invalid v prazno rojstno hišo. — Dne 19. jun. t. l. pa je vsled laške ofenzive pri Asiagu padel Franc Lorenc s Pesnice št. 12. že drugi sin iz iste hiše. Oba brata sta bila pri mladeniški Marijini družbi, od katere so sedaj vsi vpisani člani v vojni službi in so trije že padli. Rajni Franc je bil židar ter je njegova domača, po požaru nanovo pozidana hiša že težko čakala, da bi jo po svoji vrnitvi dokončal, pa je bil odpoklican na večni delopust.

Pretrsljivo novico je prejela dne 18. julija v obče čislana in priljubljena mati-vdova Marija Zel v Obratu, župnije Sv. Benedikt v Sl. gor., namreč, da je zatisnil dan poprej v bolnišnici Rdečega križa v Budjevicah na Češkem svoje trudne oči njen najmlajši sin Karel v mladeniški dobi 22 let. Rajni je bil izredno blagega značaja, priljubljen povsod in iskreno ljubljen od vseh, ki so ga poznali. Kljub slabotni naravi je moral v vrstah 47. pešpolka trikrat na bojišče; dvakrat je okrevljal od težkih bolezni, ki si jih je nakopal v bojih za ljubljeno domovino, tretjkrat pa so boleznii zmagale njega. Sedaj je rešen vsega trpljenja in se veseli večnega plačila v nebesih. To naj tolaži žalujočo mater, brate, se stro in vse, ki se v globoki žalosti ne morejo ubraniti solz vsled te bridke izgube. Na svidenje nad zvezdami!

Marija Meško, lončarska vdova v Podgradju pri Ljutomeru, je dobila žalostno poročilo z italijanskega bojišča, da je padel njen sin-edinec, izborn lončar Matija Meško, zadet od sovražne laške krogle dne 1. avgusta t. l., star še le 23 let. Bil je priden mladenič, rad je prebiral „Slovenskega Gospodarja“ in se zanimal za napredek.

Č. g. vojni kurat F. Nastran nam poroča: V mesecu juliju t. l. so padli naslednji vojaki 87. peš-

doseči s puškami. Artilerija je sicer obojestransko streljala prav pridno; a vsled previsokega snega so se zakopavale granate le v sneg, ne da bi se razpočile. S pehoto nas Rusi tudi niso mogli napasti, ker nas je ščitil sneg preveč na debelo. Še s palicami bi bili potolkli sovražnika, da se nas je lotil, kaj se le s strojnimi in puškami! Pa tudi niso navalili na nas. Gazil je lahko vsakdo prosto po snegu, ne da bi ga kdo poškopril z jeklom ali svincom.

Pri polkovnem štabu smo bili tedaj, ko smo zasedli hribe nad Zdynijo, štirje: major kot poveljnik regimenta, adjutant, pionirski častnik in jaz. Pod hribov, pod katerem se je vlekla naša bojna črta, je stala prav majhna gozdarska koliba. Postavljena je bila v sredino prastarega bukovega gozda, kakih 600 korakov za našo fronto. V to bajto se je namenil potegniti naš štab, da bi imeli vsaj streho in bili kolikor toliko zavarovani proti mrazu. O teh naših nakanah je zvedel že opisani general — brigadir Haustein. Preklicano na trdo nam je zabičal, da je naše mesto: ne za fronto, ampak v bojni črti v snegu in mrazu! Ubogali smo ter se udali v bridkožalostno vojno usodo. Prvo noč smo prebili na prostem pod milim nebom pri ognjih. Drugega dne smo pa le začeli misliti na kako bajti podobno streho. Naš Franc, izšolani pionirski častnik, je malo poprej obolel in odromal v bolnico. Službo pionirja je prevzel nek nadporočnik, bančni uradnik, ki ni posedal niti najmanjših pojmov o kaki zgradbi v vojni potrebni postojank in kolib. Sem se pa lotil jaz kot — kmetски sin tega dela, v kolikor sem ga poznal iz domovine in vojne. Vsakdo lanko gradi vojaške kočure, če le ima hlođja, desek in žreblje. Meni je bilo na razpolago po Noetovem zgledu le nekaj sekir in prastar bukov gozd. Ukazal sem podreti štiri prav obširna drevesa. Major je zmajeval z glavno, češ, iz te od posvečene roke omešane moke ne boče kruha! Mož se je tokrat močno vrezal. (Dalje prih.)

sredo. Ruska strojnica mu je upihnila blago, junaško, slovensko dušo z 10 strelji. Pokopali smo ga na pokopališču v Kiskurimi. Ko smo izročali materi zemlji v naročje tega junaka, je rosilo vsako oko. Če se solzi za tovarišem vojak, so te solze znak, da je bila vez ljubezni res vojaško močna. Že skoro 2 leti počivaš, dragi Gabrijel, v slovaški zemlji, katero si zalil s svojo slovensko krvjo; mi preostali tovariši te ne zabimo nikdar! —

V Kiskurimi se nismo mudili več kot en dober teden. Krasno goro smo prepustili v obrambo domobrancem, mi smo pa odmarširali nazaj proti Zdyniji k naši diviziji. Rusi so za naše odsotnosti izdatno napredovali. Zasedli so bili višine pri Zdyniji, da smo se mi morali umakniti na hribe za selom. Zdynija ni bila zasedena ne od nas in ne od sovražnika, ležala je med obema strankama. One hribe je kril tedaj nad dva metra visok sneg in mraz je bril, da je pokalo drevje vsled zime. Višine so bile vse poraščene z debelimi bukvami. V snegu čez glavo, v gozdu in leđeno mrzli burji smo tičali brez strehe in brez peči. Dobili smo povelje se zakopati na globoko v zemljo in se zavarovati z žičnimi ovirami.

Pa se zarij v zemljo pri 2 m visokem snegu, če je to mogoče! Moštvo je izmetalo podolgate grabe v snega; zemlje se ni dotaknil nikdo, ker je bila pregloboko zamrznjena in trda kot kamen. Tedaj še pač nismo bili tako prebrihtani, da bi vrtali strelske jarke v živo skalovje, kakor delajo danes na južni fronti. Kolce za žične ovire smo porinili kar v sneg in potegnili jedno vrsto bodeče žice; ne v naše varstvo, ampak da smo natrosili nekaj peska v preskrbne predstojnikove oči. Ubogo vojaštvo si je pokrilo te v sneg izdolbene grabe z dračjem in šotorovimi prti. Na tleh so si kurili z bukovim drobnadjo, ki je povzročala tleča več dima nego toplote. Siromakom so vsled grizečega dima zatele oči in se krvavo obrobile, da niti gledati niso mogli.

polka: Pižorn Jožef, rojen 1894 pri Sv. Andražu, okraj Slovenjgradec; Verčkovnik Jožef, rojen 1897 v Podgorju, okraj Slovenjgradec; Seni J., rojen 1898 pri Sv. Dušanu, pristojen k Sv. Jerneju, okraj Konjice.

Med onimi mladeniči, ki so navdušeni sli v boj za domovino, je bil tudi učiteljski enoletni prostovoljec Božidar Jurko. Po štiritrednem vojaškem vežbanju se je prostovoljno javil za marškompanijo. Udeležil se je bojev pri Horodenki, Kolomeji in Zalesčikih. Vsled hudih naporov in nezadostne prehrane je nevarno zbolel. Po dvamesečni dobri postrežbi v vojaški bolnici na Dunaju je toliko okreval, da je prišel nazaj k svojem v Maribor, a kmalu je bil zopet v službi pri Lebringu in čez zimo 1. 1915-16 v Siegmundsherbergu. Zopet je zbolel in bil na eno leto odpuščen. Od 16. 9. pa do 8. 11. 1916 je nadaljeval svoje študije na mariborskem učiteljskem. Iz živahnega, šaljivega mladeniča je postal resen mož. Žal, da ni bilo več upati, da bo ozdravel. Bolezen ga je zopet vržla na posteljo. Dne 23. avgusta t. l. ga je smrt rešila dolge in mučne bolezni, ki jo je ves čas svojega trpljenja voljno in mirno prenašal. Njegovo truplo spava smrtno spanje na pokopališču v prijaznih žičah pri Konjicah. Bodi mu lahka domača gruda! Hudopetrti obitelji naše odkrito sožalje!

Na laškem bojišču je v nedeljo, dne 12. avgusta podlegel ranam, dobljenih od sovražne granate vrl slovenski mladenič, deseterik Maks Vodenik, posestniški sin iz Spodnjih Poljčan. Padli junak, ki je že 1913 šel prostovoljno k vojakom, se je boril na vseh avstrijskih bojiščih; odlikovan je bil z veliko in malo srebrno kolajno ter Karlovim križcem. Padli je bil živahne narave, priljubljen pri vseh; posebno pa je bil ljubljen od svoje matere, ki neprestano žaluje za nepozabnim Maksom. Mati Elizabeta Vodenik je dala 6 svojih sinov cesarju. Slava vrl slovenski materi!

Vsem padlim slovenskim žrtvam za domovino naj sveti večna luč!

Razne politične vesti.

Dne 18. avgusta se je hrvaška stranka prava v Dalmaciji na svojem zborovanju v Zadru pod predstvom poslanca Prodana izrekla za zedinjenje in samostalnost vseh južnih Slovanov pod žezlom habsburške vladarske rodovine na temelju narodnega načela in hrvaškega narodnega prava. Zahteva po jugoslovanski državi v Avstriji postaja dan za dnevom močnejša.

Državni zbor bo baje sklican okoli 20. septembra. Ta teden zboruje več odsekov. Ministrski predsednik Seidler bo te dni, kakor pravijo dunajska poročila, sestavil novo uradniško ministristvo, v katerem bodo baje razun pravosodnega ministra ostali vsi dosedanja voditelji ministrstev. Na Dunaju se vršijo posvetovanja državnozbornskih strank. — Dne 11. septembra ima ustavni odsek važno sejo.

Na Ogrskem so dobili zopet nove ministre. Dosedajni ministri predsednik Esterhazy, kateremu je cesar zelo zaupal, je radi pljučne bolezni odstopil. Na njegovo mesto je prišel bivši ministrski predsednik Wekerle, ki je obdržal večinoma vse stare ministre.

Madžari se tudi sedaj gojijo veliko nestrpnost in sovraštvo proti Slovačkom. Ko je pri ustoličenju velikega župana Zulaja Smečanega na Ogrskem slovaški poslanec Juriga izrazil nasproti njemu željo, da bi se pri uračovanju izkazal pravičnega tudi za Slovake, je nastal nepopisen vihar in padale so nanj samo zavoljo besedice: „Slovak“ grde psovke. Tudi madžarski duhovniki so kričali na slovaškega poslanca in mu pretili s pestmi. Zares prava madžarska plemenitost in času primerno postopanje, da bi zbudili do Madžarov slovaško ljubezen.

V Nemčiji zgublja struja, ki je za brezobzirno nadaljevanje vojske in ki ni naklonjena stremljenju za mir brez pridobitev in odškodnin, vedno več tal. Sedaj snuje vlada sporazumno z državnoborskiimi strankami državnozbornski pomožni svet, ki bo sedeloval z državnim vodstvom. Ta svet bo sestavljen iz 7 članov državnega zbora in 7 članov zveznega sveta. Najprvo se bo ta svet pečal z odgovorom na papeževo mirovno pismo.

Italijansko bojišče.

Že nad deset dni divja na primorski bojni črti strašna bitka, kakoršne ne pozna svetovna zgodovina. Šestindeset najboljših laških brigad napada naše postojanke od Tolmina do morja skoro neprestano noč in dan. Nad 7000 topov vseh velikosti bruha neprenehoma silni ogenj na našo obrambno črto in daleč v ozadje. Laška armada je v ogromni premoči. Uradno potrjena poročila pravijo, da so Lahii protinašim v dvanaestkratni premoči. A kljub ogromni sovražni

silni naši pod slavnim hrvaškim vojskovodjem pl. Borojevičem hrabro držijo. Sovražniku se je posrečilo samo na dveh odsekih našo fronto nekoliko potisniti nazaj: jugovzhodno od Avč (južno od Tolmina) in na južnem odseku vzhodno od Jamljan. A laška pridobitev znaša povsod samo nekaj kilometrov. Proti Trstu pa Lah vendar ne more, dasiravno bruha na zadnje predtržaško obrambno črto, na Grmado, noč in dan z morja in s suhega pravi peklenški ogenj. Do Trsta se ima sovrage 17 do 20 km. V središču, t. j. severno od Gorice, pa smo dne 24. avgusta izgubili važno postojanko, svetovnoznanu Sveto Goro pri Gorici. Velika je sicer ta žrtev za verne Slovence, a upamo, da jo laški nevernik ne bo imel dolgo v svojih nenasičnih krempljih. Vsa poročila, uradna in neuradna, so te dni polna pohvale o polkih, kateri so sestavljeni po večini iz Slovencev. Imenujejo se 17., 47. in 87. pešpolk, lovski bataljoni št. 9 in 20, domobranski in črnovojniški pešpolki št. 26 in 27. Kjer je sila največja, kjer sovražnik najhuje pritiska, kjer je treba največjega napora in največjih žrtev, tje postavi naše armadno vodstvo naše jugoslovanske junake. Izredno proslavili so se na Soči tudi številni češki in slovaški polki. Lah ima grozne izgube. Nepristranska poročila pravijo, da ima Lah dosedaj že najmanj 100.000 mož mrtvih, približno toliko ranjenih, vjeli pa smo približno 20.000 mož.

Bitka se še nadaljuje z največjo ljutostjo.

Priznana hrabrost slovensko-štajerskih junakov.

Pešpolka št. 47 in 87 ter lovski bataljon št. 9 junaško branijo slovensko zemljo.

S posebnim junaštvom se borijo proti izdajalskemu Lahu na primorski fronti naši slovenskoštajerski junaki. Hrib Sv. Gabrijela (severovzhodno od Gorice), ki je zadnje dni najbolj izpostavljen sovražnemu artilerijskemu ognju in silovitim laškim infanterijskim navalom, branijo slovenski junaki slavnega 87. pešpolka in priznani lovci bataljona št. 9. Hrib Sv. Gabrijela stoji kot trden vogelni kamen v središču naše obrambne črte pri Gorici. Od začetka 11. laške ofenzive do 27. avgusta so Lahii naskočili hrib Sv. Gabrijela več kot 100krat. Po 10- do 14-krat na dan navali sovražna infanterija proti našim postojankam, toda naši slovenskoštajerski junaki vse navale krepko odbijajo. In dasiravno je severozahodno od hriba ležeča Sv. Gora padla Lahom v roke in je osredotočen na hrib silovit italijanski artilerijski ogenj, vendar vstrajajo naši junaki in branijo to našo velevažno postojanko. V prostoru med Sočo in hribom Sv. Gabrijela leži na tisoče in tisoče mrtvih Lahov. — Dalje proti severu, na visoki planoti Sv. Duh-Bajnsica, kjer skuša sovražnik prodirati z veliko silo proti vzhodu, pa stoji naš zgodovinski znani mariborski pešpolk št. 47. Naše generalštabno poročilo je že opetovano omenjalo izvanredno hrabrost tega polka, ki doprinaša na eni najbolj nevarnih točk naše primorske fronte čudeže junaštva. Naši slovenskoštajerski junaki imenovanih in drugih od delkov pa se ne borijo samo severno od Gorice, ampak tudi v Vipavski dolini in na Grmadi, kjer se vrši ogromna borba za naš Trst. Slovenski fantje in možje se bijejo z Lahii kakor levi. Oni branijo našo lepo slovensko zemljo pred našim dednim sovragom. Upamo, da bo naša bramba, spremljana z vročimi molitvami tisočerih vernih Slovencev in Slovenk, uspešna in da bo grabelživji Lah vržen nazaj, odkoder je pridrvel!

Cesar Karel pri soški armadi.

Dne 22. avgusta, na enem najbolj vročih bojnih dneh 11. soške bitke, se je mudil cesar na soški fronti, da zasleduje potek težkega borenja in nadzoruje naprave neposredno za bojnimi črtami. V spremstvu šefa generalnega štaba, infanterijskega generala barona Arc in z običajnimi spremljevalci je šel najprvo v bivališče poveljstva soške armade, kjer je sprejel področno poročilo armadnega poveljnika generalnega polkovnika pl. Borojeviča. Nato se je odpeljal cesar na Trnovsko planoto. Cesar je govoril s številnimi ranjenci na najprisrčnejši način, poizvedoval o poteku bojev, o dobljenih ranah in domačih razmerah, delil hvalo in jih spodbujal. Cesar je stopil na to v barako neke vojne bolnice, kjer je šel od postelje do postelje in govoril v vseh avstrijskih jezikih z ranjenci in bolniki. Vlada je šel nato na neko opazovališče, s katerega se je moglo zasledovati v glavnem boje za Kraško visoko planoto. Najtežji sovražnikov ogenj je ležal na vzhodnem vrhu Fajtovega hriba in na gričevju v Biljah. Popoldne je bil cesar na nekem artilerijskem opazovališču, s katerega se je dalo videti prostor približno od Vrha pri Avčah do južno Fajtovega hriba; z zemljevidom v roki je zasledoval ure in ure pretresljivo sliko 11. soške bitke. Šele ob pozni uri je zapustil cesar opazovališče. Z

občudujočim priznanjem je govoril o vrljih četah, izpostavljenih nadčloveškim naporom in se je odpejal nato na železniško postajo, na katero je prispel ponoči.

Sv. Gora padla.

Severno od Gorice, na vzhodnem bregu Soče, leži 682 metrov visoka Sveta Gora, katero smo držali do večera dne 24. avgusta kljub silnemu sovražnemu ognju in preteči obkolitvi. Ko pa so Lahii začeli obstreljevati vrh in vzhodno pobočje Sv. Gore tudi s severne strani, gore ni bilo mogoče več držati. Ponoči dne 24. so jo naše čete prostovoljno zapustile in se ustalile nekoliko bolj proti vzhodu. Lahii so Sveto Goro zasedli dne 25. t. m. brez boja. Na Sv. Gori počivajo telesni ostanke slovenskega kardinala in knezonadškofa dr. Jakoba Misije. Samostan in slovi-ta romarska cerkev na Sv. Gori sta bila že ob začetku italijanske vojske do tal porušena.

Največja bitka na evropskih tleh.

Italijanski listi soglasno povdarjajo ogromne priprave italijanskega armadnega vodstva za 11. soško bitko, katero označa list „Corriere della Sera“ za največjo bitko, ki se je kedaj bila na evropskih tleh.

Grozno italijansko napadalno sredstvo.

Italijanska granata s plinom, kakoršne tudi sedaj pošilja italijanska artilerija nad naše branitelje, je posebno zavrato morilno orodje. Vsebuje strupene in dražilne snovi, ki napadejo predvsem dihalne organe in povzročijo vsakemu, kdor se pravočasno ne varuje, krvavenje pljuč. Ta plin, v glavnem iz klor in fosforja, se vleže v gostih plasteh na ceste in doline. Namen je, one čete, ki stoje v najspredejši vrsti, odrezati od vsake zveze z zaledjem. A dozda ta strupena municija vendar le ni mogla zadržati onega moštva, ki ima skrbeti za bojevnike v strelskih jarkih, da ne bi jim pripeljalo in prineslo vsega, kar potrebujejo. Kaj pa bi bil mož v jarku brez streliva, brez jedi, brez vode! In zlasti na tem bojišču brez vode!

Streljanje v zaledje.

Pri artilerijski pripravi k sedanji bitki so Italijani streljali v obilni meri čez naše jarke daleč v ozadje na točke, ki so se jim zdele važne za dovoz materiala in zbirališča čet ter bivališča poveljstev. Recimo, da je italijanska artilerija učinkovala za fronto samo 1 km, bi bilo ob širokosti fronte 60 do 70 km toliko kvadratnih kilometrov pod ognjem. Če vsak kvadratni kilometer vsako minuto dobi le en artilerijski strel, je potreba na dan okoli 100.000 izstrelkov. Kvadratni kilometer je velik prostor. Ako pade tja na uro samo 60 strelav, ni to kak uničujoč ogenj, ki bi vse razbil in razdrobil, marveč bi bilo v to svrhu potreba desetkrat ali dvajsetkrat več municije. Iz tega že pa si moremo napraviti sliko o ogromni uporabi municije na italijanski strani. Angleži, Francozi in Amerikanci dajejo Italijanom municije in sami imajo precejšnjo municijsko industrijo. Artilerijska bitka v takem obsegu požre tudi največjo zalogo municije. Zato pa je bila artilerijska priprava res huda ali kratka.

Ogromne žrtve.

Sv. Gora je stala Lahe in naše ogromne žrtve. Lahii, ki so naskakovali Sv. Goro vsak dan po 14-krat, so izgubili pred našimi postojankami gotovo nad 10.000 mož mrtvih. Smrt je imela tukaj strašno žetev. Med Sočo, Sv. Goro, Britofom, Solkanom in goro Sv. Gabrijela ležijo ogromni kupi mrtličev. Ker radi silnega ognja ni bilo mogoče spraviti ranjenecv proč, je na stotine ranjenih laških vojakov storilo tu strašno smrt pod grmadami mrtličev. Borbe za Sveto Goro se je udeležilo 233 laških in francoskih letalcev, ki so se spustili do 300 metrov nizko k tlom in so metali bombe na naše postojanke. Padeč Sv. Gore nima na položaj pred Trstom nobenega pomena. Vpognila se je samo proti vzhodu naša fronta severno od Gorice.

Italijansko uradno poročilo.

Italijansko uradno poročilo z dne 26. avgusta pravi med drugim: Soška bitka je v polnem teku. Severno od Gorice smo napravili 14 mostov čez Sočo, katero smo prekorali. Sv. Gora se nahaja v naši oblasti. Dosedaj smo spravili v taborišča za vjetnike 600 avstrijskih častnikov in 23.000 mož, vpienili 75 topov, veliko konj, vozov in raznega drugega vojnega gradiva. Ogromne so težkoče zaradi oskrbovanja naših čet z živili na tem ozemlju, kjer ni nobenih pravih cest, vsled česar nam je dobrodošlo veliko skladišče živil, katero je vsled sovražnega umikanja padlo v naše roke.

Naša fronta ob Soči.

Naša bojna črta ob Soči teče, kakor je razvidno iz poročil, zapadno Tolmina do Kanalskega še ob desnem bregu Soče, potem ob levem bregu za Sveto Goro in preko Sv. Gabrijela, ob vzhodu v Vipavski dolino in se povspne preko kraškega gričevja na Kraško planoto, odkoder pade proti morju. Gre torej

čez gorovje, visoko do 100 metrov, čez gozdnate strmine, ob katerih vznožju teče bistra Soča, mimo rodovitne Vipavske doline in čez Kraško planoto. Na južnem odseku gre fronta ob zahodnem pobočju gorske skupine Grmada, ki je zadnje višje ozemlje pred Trstom. Od vasi Selo, ki je že v laških rokah, je do Trsta samo še približno 20 km. Na devinsko obrežje utegnejo Italijani navaliti z morja. — Tretja bitka v avgustu je sedanja. Prva je bila v avgustu 1915, druga lani v avgustu, ko so zavojevali Gorico. Po stotisočih so štele italijanske izgube v avgustu 1. 1915 in 1916. Tudi letošnji avgust najbrže ne zaostane za poprejšnjima, kajti z velikim navalom so se zagnali Italijani na avstrijske postojanke.

Na drugih bojiščih.

Na ruski fronti se razvijajo živahni boji. Severovzhodno od Černovic smo dosegli dne 28. avgusta zopet lep uspeh. Zavzeli smo trg Bojan ob besarabski meji in tako Černovice za hrbtom zopet močno zavarovali. — Na rumunski fronti nič posebnega. V pondeljek dne 27. avgusta, je minilo ravnokar leto dni, kar nam je Rumunija napovedala vojsko. — V Moskvi se vrši te dni veliko zborovanje zastopnikov Velike Rusije. Zborovanja se udeležuje 2500 odposlancev. Minister Kerenskij in general Kornilov sta govorila za brezobzirno nadaljevanje vojske, dokler Nemčija ne bo vržena ob tla. O Avstriji so se razni zastopniki izjavili, da nimajo nič proti njej, ako bi se ločila od Nemčije.

Na francoskem bojišču hudi boji pri mestu Ypern v Flandriji, kjer se je Angležem posrečilo potisniti nemško fronto za več kilometrov nazaj; na ostalem delu fronte so pa bili vsi angleški napadi odbiti. Tudi v Šampanji je prišlo do hudih bojev ob reki Mozi, ter zlasti na fronti severno od Verduna, kjer se je Nemcem posrečilo odvzeti Francozom vas Beaumont, katero so branile tri francoske divizije. V ameriških pristaniščih je baje zasidranih 800 parnikov za prevažanje ameriških čet na francosko bojišče.

Na macedonskem bojišču živahni artilerijski boji med jezeroma Prespa in Dojran, ob reki Vardar pa krvavi spopadi med bolgarskimi in francoskimi oddelki.

Tedenske novice.

Duhovniške vesti. Župnijski izpit so napravili naslednji častiti gospodje: Janez Atelšek, kaplan pri Sv. Marku pri Ptuj; Jurij Cvetko, duhovnik v začasnem pokoju; Peter Paulič, kaplan v Hočah; Konrad Šeško, provizor pri Sv. Antonu na Poh.

Visoko priznanje slovenskemu učitelju. Iz G. Polskave se nam piše: Naš priljubljeni nadučitelj g. Josip Sabati, ki biva že 26 let med nami, je bil za njegovo vzorno delovanje v blagor domovine od cesarja odlikovan z vojnim križem za civilne zasluge III. razreda. G. nadučitelj pa slavi v teh dneh tudi 40letnico svojega učiteljskega službovanja. Ker si je pridobil tekom svojega 26letnega delovanja med nami nevenljivih zaslug za naše šolstvo in sploh za celo faro, mu bô priredil naš krajni šolski svet v zvezi z občino G. Polskava v soboto dne 1. septembra sedanjemu resnemu vojnemu času primerno in skromno slavnost, h kateri se tem potom vsi prijatelji in znanci g. nadučitelja uljudno vabijo. Ob 9. uri dopoldne bo šolarska maša, po službi božji pa se bo šolska mladina in občani zbrali v šoli, kjer se vrše deklamacije in govori, nato pa bo v gostilni g. Hermana mala zabava.

Iz sodnopisarniške službe. Že mnogo let pri okrajnem sodišču v Gornji Radgoni nastavljen oficijal Josip Bogovič je imenovan nadoficijalom, kancelist Edvard Francel pa oficijalom.

Iz učiteljske službe. Na petrazredni dekliški šoli v Hrašniku je razpisano mesto učiteljice. Prošnje je vložiti do 30. septembra.

Prebiranje oproščenih. Od črnovojsniške službe oproščeni do končanega 37. leta bodo v kratkem poklicani k prebiranju. Če bodo spoznani sposobnim za fronto, bodo kmalu vpoklicani, vsi drugi pa bodo za stalno oproščeni.

Po nedolžnem obsojen. Hrvatski listi poročajo: Onizim Popovič je bil dober kmet v Kninu v Dalmaciji. Mlad, zdrav, krepak, bister, pameten in zato spoštovan, bil je več let načelnik občine. Inteligent in bil, dober gospodar, organizator in govornik. Ko je nastala vojna, so ga zaprli, pa kmalu izpustili in poslali k vojakom. Nekdo ga je obdolžil, da je nekaj rekel. Izročili so ga vojni sodnji v Sinju in obsodili na smrt. Zjutraj so ga odpeljali iz ječe v spremstvu duhovnika in vojakov in pred njim so nosili križ, na vojaško vežbališče, kjer so ga ustrelili. Poslednje besede njegove so bile: „Kaj sem jaz za krivil svojemu narodu? Z Bogom žena in otroci moj!“ Dva meseca potem je bil na smrtni postelji oni, ki je Popoviča ovađil. Umirajoč je zahteval duhovnika, kateremu je izpovedal, da je krivo pričal in da Popovič ni nikdar rekel onih besed. Popovičev odvetnik je zahteval revizijo procesa in pri novi razpravi je bil Popovič oproščen obtožbe. Vojaška godba je odšla na njegov grob in tam po predpisanim vojaškem počaščenju mrtvega odsvirala cesarsko pe-

sem. Tako je dala vojna sodnja zadoščenje ustreljenemu pokojniku (!) in njegovi obitelji.

Otroka največje bogastvo je šola z dobrim pokom. Starši, pazite kam daste otroke v šolo. Ne dajte se preslepiti, da bi jih zapisovali tja, kjer se še maternega slovenskega jezika ne nauče. Najprej svoj jezik, potem drugega!

Slovenec — polkovnik. Iz Dunaja se nam piše: Širokim slovenskim krogom kot sotrudnik Mohorjeve družbe znani slovenski pisatelj, ter v avstrijski armadi kot strokovni vojaški pisatelj in izumitelj čislani podpolkovnik Fridolin Kaučič, je imenovan polkovnikom. Kaučičeva najnovejša v armadi uvedena iznajdba, strelni periskop — aparat, ki štiti glavo strelca pri streljanju na sovražnika, se je v strelnih jarkih izvrstno obnesel, in rešil tisočim našim bojevnikom življenje.

Slovenci na fronti. Desetnik Franc T., vojna pošta 234, nas prosi v imenu slovenskih vojakov, da objavimo naslednje: »Sedaj znamo, kje so nemčurji in vsenemški prenapetosti. Na frontah jih ni. Tukaj stojimo in branimo domovino Avstriji zvesti Slovenci ter pošteni zmerni Nemci in drugi narodi. Nemčurji in vsenemci pa rogoviljo po Ptuj in drugih mestih. Predlagam, da se vsi nemčurji imenoma objavijo v »Štajercu«. Bomo videli koliko je vsenemcev in nemčurjev in koliko je Slovencev na fronti. V »Štajercu« ti ljudje huj skajo za nadaljevanje vojske, sami pa se skrivajo doma za pečjo.« Tako sodijo o narodnih odpadnikih in vsenemških zagrizencih fantje in možje, ki prelivajo kri za domovino.

Samo mrtvaški zvon. Iz Kromeriza poročajo »Narodni Politiki«: Zadnja rekvizicija zvonov v tukajšnjem okraju je bila tako temeljita, da so nam ostali samo mrtvaški zvonci, s katerimi zvonijo zjutraj, opoldne in zvečer.

„Božja pot na Svete Gore“. Ta lični molitvenik, ki poleg lepih molitev tudi vsebuje kratko zgodovino »Božje poti na Svete Gore«, se je v kratkem času močno priljubil našemu ljudstvu, zlasti romarjem na Sv. Gore. Ker bo tudi letos, kakor vsako leto, običajno romanje iz Slovenskega Štajerja na Sv. Gore pri Sv. Petru blizu Sotle, zlasti dne 6., 7. in 8. septembra in v naslednji osmini, bodo romarji imeli priliko si ta molitvenik kupiti pri župnijskem uradu Sv. Peter pod Svetimi Gorami.

Sedmo vojno posojilo v Nemčiji. Nemška vlada je že določila rok za razpis sedmega vojnega posojila, ki bo razpisano pod sličnimi pogoji, kakor je bilo šesto vojno posojilo. Kot prvi dan za podpisovanje je določen 19. september 1917. Baje bo tudi pri nas v najkrajšem času razpisano sedmo vojno posojilo.

Čudno postopanje ljutomerske davčne oblasti. Davčni poročevalec za ljutomerski okraj v Radgoni je pozval menda vse tiste, kateri so spomlad zoper previsoko odmerjeni dohodninski davek vložili prizive, pred kratkim k sebi ter jih je z različnim prigorvarjanjem pripravil večina od tega, da so svoje prizive umaknili, češ, da da rešitev istih uradnikom preveč dela, da rabi mesto, dežela in država denar itd. Ljudstvo pozivamo, da naj v prihodnje — za sedaj je že itak prepozno — v nobenem slučaju ne umakne že vloženi prizivov, naj se rešijo isti kakor sibi. Slavnim c. kr. uradom pa priporočamo, da v prihodnje bolj ljudomilo odmerijo davke, potem pa jim prizivi ne bodo delali toliko dela. Mestu, deželi, državi in cesarju pa itak da vsak, kar je dati dolžan, pa ne samo denar, temveč tudi življenje. Da bi plačevali in dajali več, kakor določujejo postave, tega pa nismo dolžni in tudi nikdo od nas zahtevati ne more. — Davkoplačevalec iz ljutomerskega okraja.

Gospodarske novice.

Draga obleka. Kmetstvo ljudstvo se dan na dan pritožuje, kako strogo kaznujejo kmete na sodnijah, če kak pridelek prodajo za par vinarjev dražje, kakor pred vojsko in se ne morejo načuditi, zakaj da smejo prodajati trgovci nekaznovano svoje blago več sto odstokov dražje, tako, da si človek dandanes sploh ne more več kupiti obleke, če ni založen s tisočaki. Sicer je res, da imajo na sodnijah ravno za kmete iz nam neumljivega vzroka posebno hudo mero, redkokedaj pa se sliši, da bi tudi kakega trgovca pritisnili. Zvedeli smo, da bi sedaj tudi mestnim trgovcem pošteno nategnili ušesa, še bolj pa njih mošnjček, ker so spoznali, da pri vsakodnevem naraščanju cen sploh ne moremo več izhajati. Mnogo volnena blaga, ki je vam trgovec prodaja po 40, 50 do 60 K meter, pohaja gotovo še iz predvojnega časa in je torej dal trgovec za isto k večjemu 5 do 10 K, ker se dandanes sploh v nikaki tovarni ne dobi več volnena blaga.

Nakupovanje živil na deželi prepovedano. Štajersko cesarsko namestništvo razglasa, da je prepovedano nakupovanje raznih živil na deželi, zlasti osebam iz okraja in beguncem je prepovedano naku-

povati žito, stročnice ter krompir, ker so ti poljski prideleki zaseženi v prid državi. Nakupljeno žito in stročnice ter krompir bi orožniki odyzeli neopravičnim nakupovalcem in bi se jih vrhutega še tudi kaznovalo z denarno globo do 20.000 K. — Ako se bo ta odredba res strogo izvrševala, pa naj oblast tudi revnejše ljudstvo malo bolje preskrbi s potrebnimi živil.

Jajca za sladkor? Iz nekaterih krajev ptujskega okrajnega glavarstva se vedno prihajajo pritožbe, da prodajajo trgovci sladkor samo tistim, ki ga zamenjajo za jajca. Navadno se trgovci izgovarjajo, da so dobili tako „naročilo“ od kakega uradnika pri okrajnem glavarstvu. To je popolnoma protizakonito in je vsak trgovec, ki vsakdanjih potrebščin, dokler še jih ima v zalogi, ne da za denar ali zahteva kako blago v zameno, kazniv po § 482 kazenskega zakonika. V slučaju tretje obsodbe zaradi tega prestopka izgubi trgovec tudi pravico do obrti. Z „naročilom“ kakega uradnika se ne more izgovarjati, ker je § 482 kaz. zak. še brez izjeme v veljavi in ga more spremeniti samo novi zakon poslanske in gospodarske zbornice, ki je potrjen od cesarja, ne more pa ga razveljaviti noben uradnik. Zato vsak tak slučaj s pričami naznanite c. kr. državnemu pravdnistvu v Mariboru, oziroma v Celju! To bode že kmalu pomagalo.

Proti kmetom! V mariborskem okrajnem glavarstvu se nastavlja za razne nakupovalce, komisijonarje in enake službe ljudje, ki o kmetijskih težavah nimajo nobenega smisla. Kakor izvemo, je sedaj za okrajnega prevzemnika svinj imenovan ravnatelj mariborske mestne klavnice, Kern. Za novoustanovljeno mesto okrajnega krompirskega nadzornika pa je imenovan penzionirani davčni oskrbnik Kahler, ki se je odlikoval svojčas po svoji vsenemški prenapetosti. Kern in Kahler sta prijatelja glavarja pl. Weissa in seveda velika Nemca. To jima je pripomoglo do imenovanjih mest. Oba sta meščana in kmetijskih razmer ne poznata. In ta dva gospoda bota odslej vodila v mariborskem okraju rekviriranje svinj in krompirja. Proti imenovanju ljudi, ki so jim kmetijske razmere popolnoma neznanne in kateri živijo v mestu ter čutijo z mestnim prebivalstvom in ne s kmetom, najodločneje protestiramo. Zakaj se za taka važna mesta ne imenuje kmetijskih strokovnjakov? Če bo šlo tako naprej, potem je opravičen sum, da so uradi, ki vodijo rekviriranje žita, krompirja in živine v naših krajih, v rokah mesta in njegovih oblasti, da sedijo v njih agenti, mešetarji, penzionirani uradniki in enake vrste ljudje. In potem ni nobeno čudo, ako postopajo ti uradi tako, da vzbujajo splošno nezadovoljnost.

Pritožbe radi odjema rekvirirane živine. Iz ptujskega okraja se nam piše: Odbor za vnočevanje živine na Kranjskem je določil, da se rekvirirana živina mora točno ob uri prignati. Živina se takoj prevzame in kateri jo prižene, gre lahko domu. Kako je pa na Ptuj in drugod na Slov. Štajerju. Ljudje pripeljejo zgodaj rekvirirano živino. Ob 9. bi moral že vsak biti na svojem mestu. Potem pa čakajo brez konca in kraja — ljudje lačni, živina lačna — večkrat tudi do osmih zvečer, predno jo oddajo na železniški vlak. Koliko zamudijo ljudje pri delu! Žene morajo za cel dan varstvo hiše prepustiti malim otrokom! In oni, ki prevzemajo živino, so pa še dostikrat surovi z ljudstvom! In surovi so tudi z živino, ki jo preveč in po nepotrebnem pretepajo! Ali ni človeka, da bi tu napravil red? Ptujsko gnezdo je tisto gnezdo, kjer se kmetstvo ljudstvo najbolj muči in najbolj sikanira. Temu so krivi nam sovražno misleči uradniki, ki nimajo smisla in srca ne za ljudstvo in njegovo trpljenje, ne za ubogo živino. Če je drugodi red, zakaj bi pri nas ne bil? Pozivljamo javno poklicane kroge, da napravijo red! G. Netolička, pokažite svoje »dobro srce« napram trpečemu ljudstvu!

Nakupovanje svinj. Nihče ni primoran oddati svinje, ampak sme le prodati odvišne svinje legitimiranim (od oblasti postavljenim) nakupovalcem. Siliti ne more nihče nikogar, da bi moral oddati svinje. Oddaja je popolnoma prostovoljna. Če se zgodi kaj nepravilnega, obrnite se takoj na deželnega odbornika g. dr. Verstovška v Mariboru, Wildenrajnerjeva ulica 6.

Kako je z otrobi? Kmeti živinorejci dobijo otrobo za svojo živino le z veliko težavo. Deželni urad za krmila ali na pismena naročila sploh ne odgovori, ali pa piše, da ni otrobov na razpolago. Kam torej gredo otrobi? Kmeti ljudje opravičeno sumijo, da gredo otrobi kmetijskega žita v hleve mestnih in graščinskih živinorejcev. Kmet pa si je nekoliko tudi sam kriv, da ne dobi otrobov. Naredba prehranjevalnega urada in kmetijskega ministrstva z dne 26. julija 1917, št. 309, določa, da ima pridelovalec od žita, ki ga je oddal vojno-žitno-prometnemu zavodu, pravico do polovice otrobov, ki se dobijo pri mletvi oddane množine žita. Pri oddaji žita dobi upravičene od komisijonarja nakazilo za množino otrobov, ki mu gre. Te otrobe more upravičenec zahtevati

najpoznejše tekom treh mesecev potem, ko je dobil potrdilo, oziroma nakazilo. Ako upravičenec strobov tekom treh tednov, ko so mu bili stavljani na razpolago, ne odzame, izgubi pravico do njih. Tako pravi § 11 omenjene vladne odredbe. Zahtevajte pri oddaji žita od komisijonarja nakaznico za otrobe.

Tečaj za sadje in zelenjavo. Na deželni sadjarski in vinarski šoli v Mariboru se vrši od 17. do 19. septembra tečaj za vnovčenje sadja in zelenjave. Prijave ravnateljstvu omenjene šole do dne 8. septembra.

Več petroleja. Od 1. septembra naprej dobimo več petroleja. Župani morajo okrajnim glavarstvom poročati, koliko petroleja in kdo ga bo v občini rabil pri gospodarstvu. Petrolejne karte bodo izdajali župani. Količino petroleja za posamezne mesece pa bo določilo okrajno glavarstvo. Občine naj torej pravčasno varujejo koristi svojih občanov in naj sestavijo natančno poročilo glede potrebe petroleja v občini.

Hmelj. Na hmeljskem trgu v Zatecu je bilo v pretekli dobi precej živahno gibanje, kajti razni spekulanti so v spekulacijske namene in za kemične tovarne pokupili več sto bal hmelja iz leta 1913 in 1. 1915 in sicer za ceno od 40 do 50 K za 50 kg. Za lanski in letošnji hmelj ni bilo nobenega popraševanja. V naši državi se bo letos, kakor se ceni, pridelalo okrog 120.000 stotov hmelja, torej za eno tretjins več, kakor se ga bo rabilo.

Razne novice.

Kako se nemški Zidje izognejo vojni službi? Dunajski vseučiliški profesor in vojaški zdravnik dr. Braun je izdal svojim „priporočencem“ taka zdravniška spričevala, da so bili oproščeni vojaške službe. Sedaj je zadeva prišla na svetlo. Dr. Braun stoji te dni pred vojaškim sodiščem. Očita se mu, da je s svojimi „izvidi“ zaslužil v kratkem času 23.570 K. Obravnava bo trajala več dni.

Koliko velja en strel iz topa? Francoski vojni minister je izdal posebne tablice, ki morajo biti razobešene pri vsaki bateriji. Na njih je zapisano: »Predno oddaš nepotreben strel, poglej, koliko velja tvojo domovino.« Spodaj so potem navedene cene strel od 7,5 cm topov do največjih kalibrov. Strelji veljajo od 60 do 6300 frankov eden.

Prepovedano kajenje. Radi pomanjkanja tobaka nameravajo v Berlinu prepovedati kajenje na cesti.

Dopisi.

Maribor. Okrajna sodnija v Mariboru prosi, da naj se oglasi isti mož pri okrajni sodniji št. 20, ki je bil dne 17. dec. 1916 iz trgovine Worsche poslan v trgovino gospe Ferner preje Holiček v Gosposki ulici, in ki je tam kupil obleko za 140 K in dne 31. dec. 1916 zimsko suknjo za 200 K.

Sv. Peter pri Mariboru. (400letni jubilej gorske cerkve.) Od vseh strani že prihajajo veseli glasovi, da nameni priti k tej slovesnosti mnogo romazjev iz vseh delov Slovenskih gor in Dravskega polja. Prav tako! To je lep dokaz, da še naši Slovenci zmiraj častijo nebeško svojo mater ravnotako, kakor so jo častili pred 400 leti in da vedo, kje je pomoč za nje v najhujših vojnih časih. Ravno l. 1517 se je začela nova krivovera, ki je odrgala od svete katoliške cerkve več milijonov kristijanov, katerim je vzela tudi čiščenje do naše ljube Matere božje. Ravno tistokrat so besneli po našem Slovenskem Štajerju grozni Turki, kojih vojni pohodi so pokončevali leto za letom ne le vse poljske pridelke, ampak pomorili naše mladeniče in može, odpeljali žene, mladenke in otroke v grozno sužnjost, zažigali cerkve, hiše itd. Kako častno pa je za naše slovensko ljudstvo, da je ravno v tistih viharjih in burnih časih, ko so drugi odpadali od prave vere in Mater božjo sramotili, na naši Gori pozidali krasen romarski tempel v čast Mariji! Kako spodbudljivo je to sedaj za nas, da so naši predniki ravno pri Mariji iskali svojo oporo in pomoč v grozih takratnih turških vojnah pri Mariji in da niso tega zaupanja izgubili, ko jim je čez 15 let požgal Turek isto svetišče, temveč da so ga v treh letih zopet pozidali tako lepo, da so celo solnograški škof poslali svojega pooblaščenca, da je že l. 1535 zopet posvetil gorsko cerkev in v njej birmoval 150 otrok. Vse te ljubezni in gorečnosti naših prednikov in pobožnih romarjev v teh 400 letih se bomo spominjali pri bodbi tridnevni. Vsak dan bo sv. maša za rajne in žive romarje, ki so kedaj obiskali gorsko cerkvico. Vsak dan bo tudi sv. maša za našega presvitlega cesarja, za našo domovino in za vse žive in rajne vjete in bolne vojake, ki so obiskali kedaj našo romarsko cerkev. Posebno pa bo še velika vojna pobožnost v nedeljo popoldne, in sicer: procesija z Najsvetejšim, pridiga, večernice, molitve za našega sv. Očeta, ki se toliko trudijo za mir, za našega prevzvišenega Nadpastirja, ki nas s svojimi pridigami in pastirskimi listi tolažijo v teh hudih časih. Te Deum in cesarska pesem bota zaključili našo pobožnost. Pri silno neugodnem vremenu bo pobožnost v župnijski cerkvi.

Najnovejša poročila. Najnovejše avstrijsko uradno poročilo.

Dunaj, 29. avgusta.

Italijansko bojišče.

Borba ednajste soške bitke je večraj narasla do posebne višine. Sila italijanskega napada je bila še večja kot prejšnje dni. Naše orožje je imelo neizpodbit uspeh. Na visoki planoti Bajnsica—Sv. Duh (južnovzhodno od Avč) se je obrnila, podpirana po silno potratnem streljanju baterij vseh kalibrov, sila sovražnega sunka predvsem proti prostoru pri Kalu in Podlescah. V več ur trajajočih težkih bojih so naši branitelji ostali zmagovalci nad sovražnikovimi ogromnimi četami, ki so neprestano dobivale ojačenja. Pono v noči so bili zadnji italijanski napadi odbiti. Izvanredno srdito se je zopet razvnel boj za posest hriba Sv. Gabrijela, za katerega se že več dni vrši vroča borba. Ko se je v večernih urah neki italijanski bojni četi posrečilo prodreti v naše postojanke, je bila po oddelkih polkov št. 20 (Novi Sandec), št. 34 (Košice) in št. 87 (Celje) prijeta v protisunk in popolnoma pobita. 1 italijanski štabni častnik in 200 mož je ostalo v naših rokah. Nadaljni napad malo pred polnočjo severovzhodno od Sv. Gabrijela, ki se je pričel brez artilerijske priprave, je bil z našim ognjem zavrnjen. Mogočni italijanski napadni val bi se bil naj pričel vzhodno od Gorice in severno od Vipavske doline. Po burni artilerijski pripravi je pričela sovražna infanterija opoldne napadati naše črte. Na pokopališču pri Gorici in pri Kracinju je bil sovražnik po izbornem delovanju naših baterij, katerim soloh gre bogat delež večerajšnjih uspehov, prisiljen k umiku. Napram temu pa je bil sovražnik pri Sv. Marku še le v najsrditejši borbi moža proti možu vržen nazaj, pri čemur so se posebno izkazali priznani borilci severočeškega 2. lovskega bataljona in hrvatskega pešpolka št. 96. V ozkem bojnem prostoru smo dobili vjetnike sedmero italijanskih polkov.

Na Kraški planoti ni bilo nobenih večjih bojev.

Trst so znova obiskala sovražna letala. Bombe, ki so jih vrgli v mestu, niso napravile posebne škode.

Vzhodno bojišče.

Skupina maršala Makensena: Naši pri Foksaniju se boreči zavezniki so z naskokom zavzeli vas Muncel in so vrgli sovražnika preko višin tega kraja nazaj. Plen znaša čez 1000 vjetnikov, 3 topove in 50 strojnih pušk.

Skupina generalnega polkovnika nadvojvode Jožefa: V dolinah rek Putne in Susite so tipali rumunski oddelki brezuspešno naprej. Južno od Očne so iztrgale avstro-ogrske in nemške čete sovražniku neko višino. Vjeli smo 600 mož. Protinapadi so bili odbiti.

15 navalov na goro Sv. Gabrijela.

Tri sovražne brigade se neprestano zaganjajo na našo goro Sv. Gabrijela. Težka artilerija močno obstreljuje to našo postojanko, ki je zavita v gosti dim, kakor da bi jo pokrivala težka megla. Dne 26. avgusta, torej v samo enem dnevu, je sovražnik napravil 15 navalov na goro Sv. Gabrijela.

Mirovna pogajanja v jeseni?

Iz Vratislave se poroča, da je imel sv. Oče daljše posvetovanje s svojim državnim tajnikom kardinalom Gasparijem in z angleškim poslanikom. Glede teh posvetovanj se poroča iz zanesljivega vira, da se bodo kljub velikim oviram vršila mirovna pogajanja še pred jeseni, kar je razvidno tudi iz tega, da so že na obeh straneh svoje prvotne zahteve začeli omejevati in preskuševati. Tudi vojni hujskači, bodisi v Angliji, Nemčiji ali v Italiji, ne bodo v stanu ovirati svojih vlad, da ne bi pričela pogajanja, kajti želja po miru je postala že tako splošna, da se tudi vlade, ki dosedaj niso bile posebno naklonjene miru, ne bodo mogle še nadalje ustavljati pričeti z mirovnimi pogajanjmi.

Wilsonova nova mirovna spomenica?

Predsednik Združenih držav Severne Amerike, znani Wilson, namerava obenem z odgovorom na papežovo mirovno pismo predložiti nove mirovne predloge, v katerih bo baje pred vsem zahteval, da mora Nemčija povrniti vso škodo, ki so jo napravili njeni P-čolni. Ako pa Nemčija teh pogojev ne bo sprejela, se ji bo zagotovilo, da bo za celih 10 let izključena od svetovnega trga in ne bo od nikoder mogla nitiesar uvažati.

Hoče. Tukajšnja požarna bramba priredi v nedeljo, dne 2. septembra, ob štirih popoldne in ob osmih zvečer v prostorih g. J. Pfeifer veselico v prid vdovam in sirotam domačih polkov. Na dnevnem redu so igre, predavanja moškega in mešanega zbora, deklamacije, govori itd. Kdor se hoče enkrat dobro zabavati, ne bo zamudil, obiskati Hoče.

Ruše. Ruška nedelja, dne 9. septembra, se bo letos pri nas posebno slovesno obhajala. Opozarjamo Marijine častilce, da pridejo!

Marenberg. Vabimo na sestanek Dekliške Zveze, ki se vrši dne 9. septembra pri Sv. Janezu ob navadnem času po običajnem sporedu. Zeleti je, da se udeležijo s'oda tudi drugi.

Ranca pri Pesnici. Morilec, ki je dne 19. avgusta v Strausovi niši umoril prevzitarico Alojzijo Polančič in Gletnega Ivana Strausa, je že prišel v roke pravici. Morilec je namreč 23letni viničarski sin in dezertar Anton Maček. V četrtek dne 23. avgusta popoldne ga je na neki njivi v Cirknici zgrabil njegov lastni svak Karel Hauptman in ga izročil šentiljskim orožnikom, ki so ga drugi dan prignali vklejenega v Maribor ter ga izročili vojaški oblasti. Morilec priznava svoj čin in pravi, da je ženo zabodel najmanj 20krat, otroka pa 15krat. Izvršil je tudi več vlomov. Služil je pri 47. pešpolku kot četovodja. Bil je degradiran in je zbežal iz garnizijskega zapora. Morileca bo sodilo vojaško sodišče.

Velika Nedelja. Nemila smrt nam je pobrala vrolo mater in ženo v dobi 51 let Terezijo Štrbal iz Sodinskega Vrha. Bila je vneta tretjerednica. Zapustila je štiri sinove, ki so vsi na bojiščih ter jim ni bilo mogoče videti svoje dobre mamic, da bi ji podali roko ter se poslovili od nje za vedno in tudi njej ni bilo dano, da bi jim dala še zadnje nauke na pot življenja. Velika je žalost moža in dveh hčeri, dosti solz so prelili ob grobu svoje žene, oziroma matere. Bodi pokojnici zemljica lahka!

Sv. Urban pri Ptuj. Dne 17. avgusta je v Desencih umrla Neža Čeh, žena tamošnjega veleposestnika Janeza Čeh. Bila je več mesecev bolna, 63 let stara in omožena čez 40 let. Bila je dobra krščanska mati svojih sedmero otrok ter pridna in vzgledna gospodinja. Naj ji bo zemljica lahka!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Opozarjamo še enkrat na gospodarsko zborovanje v nedeljo, dne 2. septembra, popoldne po večernicah v Šoli. Govori poslanec Brenčič in drugi.

Smarje pri Jelšah. Po strašni suši je dne 26. avgusta kaki dve uri rahlo deževalo. Vsaj nekaj krepčila za pašo, repo, korenje in tudi za vinograde. Ponekod, posebno v hribovitih krajih, otave niti niso kosili. Vse je požgano. — Priprosto pa podučno poročilo o zborovanju kmetov v Ljutomeru je tukaj silno dobro uplivalo; še bolj potrebno bi to tukaj bilo, pa ni sklicatelj.

Novacerkev. Umrla je dne 10. avgusta nagle smrti Marija Špes, hčerka veleposestnika Valentina Špes v Malih dolah, ki je tudi priklenjen že več mesecev na bolniško posteljo. Blaga pokojnica je bila zelo pridna hčerka. Trudila se je zelo za čast božjo in čiščenje Marije Device. Bila je tudi požrtvovalna sotrudnica Don Boskovega zavoda in je bila marsikateri hčerki birmanska botra. Blagi mir in rajsko veselje uživaj nam nepozabljena blaga duša pri Jezusu in Mariji!

Sv. Pavel pri Preboldu. Pri zadnji gledališki predstavi, ki jo je priredilo katoliško izobraževalno društvo v St. Pavlu pri Preboldu, so bili vsi prostori prenapolnjeni in mnogi p. n. gostje niso več mogli dobiti vstopa. Zato imenovano društvo uljudno vabi na ponavljanje omenjene predstave v nedeljo, dne 2. septembra popoldne po večernicah v društvenem domu. Spored: 1. „Fabiola in Neža.“ Igra s petjem v štirih dejanjih. 2. „Oh, ta Polona!“ Burka v dveh dejanjih. Čisti dobiček te prireditve je zopet namenjen skladi za vdove in sirote. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

Celje. Mestni magistrat je določil, da je vsled nalezljive bolezni griže do preklica prepovedano obiskovati bolnike v tukajšnji deželni bolnišnici. — Poveljnika tukajšnje vojaške postaje, podpolkovnika Ivana Juras je cesar povzdignil v plemenitaški stan.

Galicija pri Celju. Dne 5. avgusta je v Sv. Jungerti umrla 23letna deklica Marjeta Reher, p. d. Kačeva, po silno mučni, dolgotrajni bolezni; 10 mesecev se ni mogla ganiti iz postelje. Potrpeljivo je prenašala bolečine bolezni. Marijina družba, katere zvesta članica je bila rajna Marjetka, ji je priredila slovesen pogreb, pevski zbor zapel ganljivo žalostinko. Počivaj v miru! — Na Pirešici je pred 14 dnevi pogorela grmovska puša, last g. Jeschouniga, v kateri so gostovale 3 stranke. Goreti je začelo zjutraj ob 3. uri, in le slučajno so stanovalci zapazili ogenj, sicer bi vsi živi zgoreli. Anton Toman radi starosti in slabosti ni mogel skočiti skozi okno, kakor so drugi to storili, zato se je smrtno-nevarno opeknel. Njegova žena je vsled strahu in slabosti tudi nevarno zbolela; oboje se nahajata v največji bedi.

Listnica uredništva.

Fr. B. Celje in K. Š. Ormož: Dr. K. je odptoval za 14 dni v važnih političnih zadevah. — Bela Franc: Takih inseratov ne sprejemamo. — A. H. Konjice: Pišite državnemu poslancu dr. K. Verstovšku v Mariboru in ga prosite posredovanja. — Kramberger Rudolf, Maribor: Za slovenske knjige in časnike vojakom se je treba obrniti na vlđ. g. profesorja dr. M. Slaviča v Mariboru. G. profesor posreduje, da dobijo vojaki potrebno čtivo. — Slov. Bistrica — Maribor: Iskrena hvala! Nekaj porabimo in Gospodarju, nekaj pa v Straži. Prosimo oba gospoda za stalno sodelovanje. — Gornja Radgona: Hvala! Le tako naprej! — Stoprce: Ker imamo malo prostora, nam pri najboljši volji ni mogoče ustreči. O smrti pa smo že itak poročali. Pozdravljeni. — M. Jakšič, Celje: Nismo dobili. — Sr. Jurij v Slov. goricah: Takih poročil ne moremo priobčiti. — Loka pri Št. Janžu: Enake izjave priobčimo le, če so potrjene od kakoga urada. — Dopsniku dopisa „Pristranosti“ iz celjskega okraja: Pride v „Straži“. — Vurberg: Hvala! Pride deloma v „Straži“, deloma v „Gospodarju“. — Savinjski kmet: Vaš članek „Kmet in vojska“ pride prihodnjic. Da ste nam zdravi! — T. T. iz Posavja: Bomo porabili. — Janko Mlakar: Živeli zavedni slovenski vojniki-junaki! Vaše veselje, naše veselje! — R. Fras, vojna pošta 349 in drugi: Tračimo iskrene pozdrave! — Nekaj „Zrtev za domovino“, smo odložili za prihodnjici!

Loterijske številke:

Tret, dne 22. avgusta 1917. 30 39 23 59 71
Dunaj, dne 25. avgusta 1917. 8 85 88 47 85

MALA NAZNANILA.

Ena beseda stane 5 vinarjev, pettivrsta 18 vin. Mrtvaška oznanila in zabvale vsaka pettivrsta 24 v. Izjave in Poslano 86 vinarjev. Za večkratno objavo znena popust. Inserati se sprejemajo le proti predplačilu. Zadnji čas za sprejemanje inseratov terek opoldne.

Krava na prodaj. Čez mesec ima povrediti tele, 4 1/2 leta stara, močna za voz in dobre vrste za mleko ter pleme. Se prodaja zavolj pomanjkanja seoa. Matija Lunder, p. d. Jeznik v Legau, p. Slovenj Gradec. 695

Na prodaj je srednje posestvo s tremi zidanimi poslopji, redjo se lahko dve kravi. Cena 6000 K. Naslov: Marija Drobne, Vesovje št. 13, Kalobje, p. Št. Jur ob južni žel. 698

Krojaški učenc, star 16 let, ki se je že blizu dve leti učil, želi vstopiti h kakemu mojstru. Ponudbe pod „Takoj“ na upravnishvo „Slov. Gospodarja“ št. 692.

Kupiti želim na Spodnjem Štajerskem lepo malo posestvo, ležeče blizu cerkve, kjer se morejo rediti 2-3 krave, zraven morajo biti njive, travniki in nekaj hoste. Ponudbe na: Matevž Kavčič, posestnik na Ložnici št. 7, pošta Celje. 691

Vojaštine prost mladenič

v 23. letu, želi priti za gospodarja na kako kmetijo, kjer nujno rabijo moškega. Ima nekaj prihranka v gotovini. Naslov pod „Dober Gospodar“ št. 700.

Služba cerkovnika ozir. ob enem tudi organista se takoj odda — samcu ali oženjenemu — na veđi župniji tik železnice. Plača po dogovoru. Kje, pove in prijaznosti uredništvo lista pod „Cerkovnik“ št. 699.

Mlin in žaga na prodaj, na močni stalni vodi, kjer tudi sedaj v suhi vode ne primanjkuje in je tudi nekaj rodovitne zemlje zraven, zelo pripravno za kakšnega lesnega trgovca. Zraven železniški postaja, se zaradi rodbinskih razmer prodaja. Več pove Karel Stante, mlinar, Sp. Laže p. Sv. Duh — Lode. 696

Kupiti želim hišo s 6-10 orolov zemlje. Ponudbe na uredništvo „Slov. Gospodarja“ pod „Dunaj“ št. 697.

Delavci

za napravo drv za kurjavo se sprejmejo proti akordnemu plačilu. Gostilna Keres, Dev. Marija v Puščavi, žel. postaja St. Lovrenc nad Mariborom. 693

Poljake in občestne križe lepo prenovlja za odplačilo v krompirju in kaj sličnega. Vpraša se v upravnishvo Slov. Gospodarja št. 702.

Invalid išče primerne službe: za majerja ali za oskrbnika za vino-grado ali polje eljstvo. Se razume na vsako delo. Naslov pri upravnishvo „Slov. Gospodarja“ pod Invalid št. 701.

Išče se zanesljiva samostojna dekla. Plača 30 K. Tegethofova cesta 34, Maribor.

Družinska hiša v Žalcu pri Celju enonadstropna z vrtno, električno lučjo i. t. d. pripravna tudi za trgovino, v prav dobrem stanju, se po vrednosti prodaja. Poisvedbe: Celje, Roseggerring 7., II. nadstropje, desno. 677

8 VINARJEV

(za eno dopisnico) stane moj glavni cenik, kateri se vam na zahtev brezplačno pošlje.

PRVA tovarna ul. IVAN KONRAD, c. i. k. dvorni dobavitelj Most (Brux) št. 1460 (Češko).

Nikljaste ali jeklene anker-ure K 16-18, 20-22, armadne radium ure K 18-22, 26-28. Ure iz bele kovine (Glorica-srebro), z dvojnimi pokrovom anker Remont. K 28-30, 30-32. Goldin anker z dvojnimi pokrovom K 33-35, 38-40. Masivne srebrne anker Remont ure K 40-45, 50-55, 60-65. Budilke in stenske ure v veliki izbiri. 3 letno pisмено jamstvo. Pošilja se po poštenu povzetju. Zamenjava dovoljena ali pa denar nazaj.

Dimnikarskega učenca

takoj sprejme dimnikar, ki mojster J. Juričko v Mariboru. Polna oskrb s hrano vred. 637

Snazno

sobo s celo hrano išče sednji praktikan s 1. oktobrom. Nekaj živil preskrbi sam, če bo treba. Ponudbe na upravnishvo Slovenskega Gospodarja pod „Soba“ št. 707.

Kupci pozor!

Kdor želi kupiti dobro idočo gostilno s špecerijsko trgovino, vse v dobrem stanju, katera se nahaja tik okrajne ceste bliu slovenbistriškega kolektorja, naj se obrne na Gostilna se takoj prodaja v posestnikovih zdrastru. Kl. ščin. Cena 16.000 K. Daljna pojasnila daje Alojzij Rušak, restavracija, p. Slov. Bistrica. 700

Proda se posestvo v Mariboru s konji, vozovi in živino vred. Kdor ima veselje do vožnje, naj se oglasi. Na prodaj je tudi manjša požarna brigadnica, pripravna za kako občino v kribih. Treba je malo vode. Po ravnem jo lahko en mož pelje. Več pove upravnishvo „Slov. Gosp.“ pod „Posestvo in brigadna“ št. 72.

Veliko posestvo, okoli 90 orolov, vse v ravnini, 20 minut od kolo dvora, z lepim poslopjem vse zidano in z opeko krito, lepe njive in travniki, lepi gozdi za posekati. Proda se vse kakor stoji in leži, živino z konji in svinjami ter vsemi pridelki vred za 107.000 K. Vpraša se v Krčevinah pri Mariboru št. 163 (zraven tovarne Wegerer). 71

V najem se vzame hišica z vrtno. Več pove iz prijaznosti Antonija Tratnik, Pameče št. 6, pri Slov. Gradcu. 709

Učenec iz boljše hiše in dobro šolsko izobrazbo se sprejme takoj pri Ant. Adamič, Branj, trgovina s galanterijskim in modnim blagom. 619

Viničar s petimi delavskimi močmi in s dobrimi spridevali se išče. Naslov pove g. König, lekarna Tegethofova ulica, Maribor ali Sv. Peter pri Mariboru. 669

Hiša na Teznu pri Mariboru, no-rozidana s štirim stanovanji, velika klet, studenec in lep vrt. Cena 3000 K. Jožef Nekrep, Maribor, Mozartova ulica 59. 248

Viničar s 4 delavskimi močmi, išče službe. Več pove upravnishvo pod „Viničar“ št. 644.

Išče se zanesljivega viničarja. Več pove upravnishvo pod „Viničar“ št. 638.

Kuharica išče službe v kakšnem župnišču. Je bila že delj časa v enških službah. Naslov pove upravnishvo pod „Kuharica“ št. 636.

Viničar s 3 dobrimi delavskimi močmi se sprejme proti dobri plači pri K. Flik, Fram pri Mariboru. 681

Hiša, s 5 sobami, 4 kuhinje, 2 velika vrta, brajdami, hlevi in njivo prodaja posestnik sam: Studenci pri Mariboru, Denblerska ulica 4. 685

Kobilca, kostanjeve barve, 16 pesti visoka, težka, krotka in ne plašljiva, selo dobra za vožnjo in brez najmanjšega pogreška, se prodaja za 3000 K pri Matiju Obram, Maribor, Fischergasse 9. 696

Sprejme se 14letna deklica v večletno službo od siromašnih staršev k malemu posestvu s trgovino. Kunst, Kaigdorf 48. p. Lipnica (Leibnitz), Štaj. 684

Na prodaj družinska hiša na kraju, kjer ni prahu. 2 sobi, 2 kuhinji, podstrešna soba, vrt, brajda. Cena 12.000 K. Krčevine pri Mariboru št. 142. 683

Kupi se mala hišica s nekaj zemlje, pri kaki župni cerkvi v Sav. dolini, n. pr. v Petrovčah, Žalcu, Gotovljah, Št. Petru ali Polzeli. Ponudbe pod Ivo Rup, pošto-ležeče, Celje. 676

Učenca iz poštene, krščanske hiše, ki bi imel veselje do čevljarstva, sprejme čevljarski mojster Fraac Mikl, Maribor, Koroška cesta 34. 679

Kobilca kostanjeve barve, 4. let stara, pripuščena k žrebcu, se prodaja na Vilkomu št. 52, pri Sv. Marjeti ob Pesnici. 682

Sprejmejo se sodarski pomočniki za stalno delo v Zagrebu in Sisku. Plača po komadu ali na dan. Naslov: M. Lugiarič i sinovi, Sisek, Hrvatsko. 654

3 dijaki se sprejmejo na celo o-akrbo, polovico plače, polovico živeča, pri g. Završnik, Maribor, Frauensgasse 2. 655

Prodajalka želi stopiti v trgovino z mešanim blagom na deželi. Zmožna slovenskega in nemškega jezika. Naslov: M. prodajalka, Hoče, poštoležeče. 664

Viničar, 3-4 delavske moči, se sprejme: Wienergraben 175, Maribor. 661

Dekle 15-17 let, staro (siroto) želi sprejeti posestnica brez otrok. Mora biti poštena in vsakega poljskega dela vajena. Če je delavna, dobi plačo, in če je do moje smrti pri meni, postane tudi moja dedinja. Naslov: „Planinska roža“ posterestante Hoče pri Mariboru. 663

Prodaj, kostanjev in hrastov gozd v lepi legi. Vpraša se pisмено pri upravnishvo „Slov. Gospodarja“ pod „Gozd“ št. 667.

Mlada krava z mlekom je na prodaj pri Sr. Miklavžu št. 29, pri Mariboru. 689

Večje kmetsko posestvo

v mariborski okolici bi rad kupil. Ponudbe pod „Večeposestvo“ št. 697 na upravnishvo Slov. Gosp.

Gospodilna, zdrava in krepka, okoli 20 let stara, izučena v trgovini z mešanim blagom, popolnoma večja slovenskega in nemškega jezika, se sprejme takoj v trgovino z mešanim blagom pri trgovcu Mihaelu Serncu v Rušah (Pošta: Ruše, Štaj.). Vsa oskrba v hiši. Prednost imajo tiste, ki znajo tudi kuhati. Plača po dogovoru. Poštene gupče, naj se takoj oglase osebno, ali naj pošljejo spridevalo s fotografijo vred. 668

Sodi!

V Ptujju imam na prodaj 20 komadov podolgovatih sodov, vsak drži 20 polovjakov. Ludmila Fürst, veleposestnica vinogradov v Ptujju. 620

Kmetje pozor!

V sedanjem času ko se pojavljajo nevarne bolezni pri svinjah, se priporoča, da si vsakdo takoj naroči že mnogo let priznani redilni in zdravilni prašek, katerega si naroči v zavitkih po K 1.75 za 1/2 kg vsebine ter razpošilja po poštenu povzetju najman 6 zavitkov Avton Zdolšek, Celje, Graška cesta št. 21. 657

Prodajo se 4 lepe koblje, 2 po 3 leta stare, 15 pesti visoke, 2 po 6 let stare 16 pesti visoke. Cene primerno nizke. Natančneje se izve pri: Josip Druškovič u, trgovcu v Slovenjemgradu. 650

Dva dijaka spodnje gimnazije se sprejmeta na stanovanje; nekaj plačila, nekaj hrane. Kasinogasse 2, vrata 2. Maribor. 660

Štiriletan fant se odda za svojega. Naslov: Krajnc Alojzija, Sp. Radvanje, Maribor. 662

Močan učenec se sprejme v misarstvu Mariboru, Kaiserstrasse št. 18. 667

Majerja

s 3-4 delavskimi močmi, med temi 2 moška takoj sprejme pod ugodnimi pogoji Rihard Ogrisek, Maribor, Langergasse. 611

JURIJ JUTERSCHNIG

sobni slikar in pisec v MARIBORU Brandisgasse št. 3

se priporoča slavnemu občinstvu, da mi poveri vsa dela moje stroke. Izvršujem jih v vseh slogih, slikam sobe, trgovine, dvorane, fasade itd. po nizki ceni. 288

Vseh vrst lesa za kurjavo tudi na štoru takoj kupi K. Wesiak, Maribor, Tegethofova ulica št. 19. 494

Na prodaj novo zldane eno in dvo nadstropne hiše v mestu, davka in občinskih doklad prost, z velikimi in majhnimi stanovanji proti solncu obrnjene, obrestujejo se do 7%, se prodajo pod lahkiimi pogoji. Vpraša se pri Jožetu Nekrep v Mariboru Mozartstrasse št. 29. 484

Dobro lovsko puško drovevsko (Lancaster 16) kupi eventuelno tudi z lovsko torbo vred. Naslov pove upravnishvo Slov. Gospodarja pod „Lovec“, Tegethofova ulica Maribor. 536

Dva učenca

prednost taka, ki sta se že kaj učila, se takoj sprejmeta. Oskrbba razun obleke v hiši. Štefan Strašek, čevljarski mojster, Celje Kovča ulica. 5-2

POMAGACA

sprejme proti dobremu plačilu takoj M. BREGANT, kovač. Orehovavos p. Slivnica pri Mariboru. 611

500 K vam plačam, ako moj zatirolec korenin „Ria-Balsam“ vaša kurja očesa, bradavice in trdo kožo v treh dneh brez bolečin ne odstrani. Cena: 1 lončka s jamstvom vred K 1.75, 3 lončki K 4.50, 6 lončkov K 7.50. Na stotine zahvalnih pisem. Komeny, Košice (Kassa) 1, Postfach 12/589. (Ogrsko). (Br. 1)

500 K vam plačam, ako moj zatirolec korenin „Ria-Balsam“ vaša kurja očesa, bradavice in trdo kožo v treh dneh brez bolečin ne odstrani. Cena: 1 lončka s jamstvom vred K 1.75, 3 lončki K 4.50, 6 lončkov K 7.50. Na stotine zahvalnih pisem. Komeny, Košice (Kassa) 1, Postfach 12/589. (Ogrsko). (Br. 1)

POLETNE-ČEVLIJE

s močnimi lesenimi podplatmi pošilja v vseh velikostih: 25-26-27 . . . K 5.95 28-29-30 . . . K 6.55 31-32-33 . . . K 7.30 34-35-36 . . . K 8.70 37-38-39 . . . K 9.70 40-41-42 . . . K 10.45 43-44-45 . . . K 11.50

iz Dunaja po povzetju čevljarska hiša Dunaj XIV., Sechshausenstr. 34/14. Ceniki o vojnih čevljih zastoj.

Občina trg Središče prodaja HRASTOV LES

približno 2000 hrastov ponudbenim potom. Gozd je 20 minut od železniške postaje oddaljen, leži pri okrajni cesti. Pogoji se izvejo pri županstvu. Ponudbe do 20. septembra 1917. 708

Kapljice za svinje.

Cena 1 steklenice je K 1-20. O dobrih učinkovanju teh kapljic imam mnoge priznanih in poštvalnih pisem. F. Prull, mestna lekarna „pri kr. orlu“ Maribor, Glavni trg št. 15. Zahvala.

Najprvo se vam lepo zahvalim za visokocenjeno zdravilo proti rdečici. Odkar rabim to zdravilo, še nisem imel nobene škode pri svinjah. Iz drugih krajev slišim pritožbe: Meni so vse svinje prodle, mnogi raje veliko trpijo, kakor da bi žrtvovali nekaj kron za zdravlje. Priporočam vsem svinjerejem, naj bi rabili to cenjeno zdravilo. Še enkrat se vam lepo zahvalim in prosim, pošljite mi spet 12 steklenic. Velespoštovanjem Ivan Škorjans, p. d. Temel, Srednja vas, p. Ruda, Koroška.

GOSTILNIČARJI! GOSPODINJE!

„Ideal“-Žlice (to so dobro posrebrnjene žlice iz dobre kovine) in najfinije ponikljane jeklene jedilne oprave za čudno nizke cene: 12 kosov posrebrnenih „Ideal“-jeklenih žlic K 18-50 12 „Ideal“-kavinskih K 10- 12 parov najfinije ponikljanih jedilnih opravi (nož in vilice, dvoje do K 2-—) K 24- Pošilja se proti povzetju ali pa denar naprej. Poštšina 90 v. EXPORTNA HIŠA TINTNER, Dunaj, III/72 Neulingg. 26.

ZAHVALA.

Povodom smrti našega nepozabnega sina, oziroma brata

Božidara, učiteljiščnika,

ki si je smrtno bolezen nakopal na severnem bojišču, izrekamo vsem blagim tolažnikom najiskrenejšo zahvalo, osobito veleblagorodnemu gospodu c. kr. namestniškemu svetniku dr. Adamu Weiss pl. Schleußenburg za krasni venec in udeležbo pogreba, gospodu ravnatelju in okraj. šol. nadzorniku Ivanu Dreflak za obiske rajnega na smrtni postelji, gospodu prof. godbe Emeriku Beran za ginljive preludije na orglah pred in po blagoslovljenju v slovenski cerkvi in nadalje vsem prijateljem in znancem za tolažilno sočustvovanje in udeležbo pogreba.

Najiskrenejša zahvala bodi veleblagor. gg. stabnemu zdravniku dr. Hermannu Majer in nadzdravniku dr. Bettelheim za skrbno zdravniško pomoč in sestri Rdečega križa Margareti, ki si je, kot bi bila rodna sestra, prizadevala, rajnemu lajšati hude bolečine.

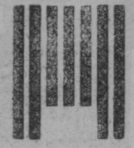
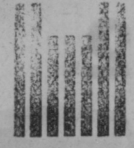
Posebej moramo se iskreno zahvaliti preč. g. župniku in vsem spoštovanim faranom v Žičah, kjer je pokojnik bil v nedeljo po sv. maši pokopan v rodbinskem grobu, za vse v nepričakovni meri izkazano sočustvovanje.

Maribor, dne 27. avgusta 1917.

RODBINA JURKOVA.

Spodnještaj. ljudska posojilnica v Mariboru

reg. zad. z neom. zav.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakega in se obrestujejo: navadne po 4 1/2%, proti trimesečni odpovedi po 4 1/2%. Obresti se pripisujejo h kapitalu 1. januarja in 1. julija vsakega leta. Hranilne knjižice se sprejemajo kot gotov denar, ne da bi se njih obrestovanje kaj prekinilo. Za nalaganje po pošti so poštne hranilne položišče (97.078) na razpolago. Rentni davek plača posojilnica sama.

Posojila se dajajo le članom in sicer: na vknjižbo proti pupilarni varnosti po 5 1/2%, na vknjižbo sploh po 5 1/2%, na vknjižbo in poroštvo po 5 1/2%, in na osebni kredit po 6%. Nadalje izposojuje na zastavo vrednostnih papirjev. Dolgove pri drugih denarnih zavodih prevzame posojilnica v svojo last proti povrnitvi gotovih stroškov, ki pa nikdar ne presegajo 7 kron. Prošnje za vknjižbo dela posojilnica brezplačno, stranka plača le kolke.

Uradne ure so vsako sredo in četrtek od 9. do 12. ure dopoldne in vsako soboto od 8. do 12. ure dopoldne izven praznikov. V uradnih urah se sprejema in izplačuje denar.

Pojasnila se dajajo in prošnje prejemajo vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in od 2. do 5. ure popoldne.

Posojilnica ima tudi na razpolago domače hranilne nabiralnike.

Stolna ulica 6 (med Glavnim trgom in stolno cerkvijo.)

Mehanična popravilnica čevljev

Karl Jarčičev nasl. **J. Fritz,**

Maribor, Glavni trg št. 18,

popravlja samo Vaših čevljev, temveč jih predru-
gači po priznanem načinu tako, da se od novih čevl-
jev prav nič ne razločujejo. Podplati so iz pravih
vrstih usnatih delov sestavljeni.

Dvojni podplati za gospode do št. 45 stanejo	K 8.—
za dame do št. 40	K 5.30
za dečke in deklice do št. 34	K 4.20
za otroke do št. 28	K 3.60
pete za gospode do št. 45 stanejo	K 1.80
za dame do št. 40	K 1.70
za dečke in deklice do št. 34	K 1.40
za otroke do št. 28	K 1.20

Vsa druga popravila po našem nizko nastav-
ljenem ceniku. Naročila z dežele se sprejemajo ter
simprej izvršijo. Dnevno razpošiljanje po pošti. Me-
sta, kjer se še bo sprejemalo čevlje v popravilo, se
bodo v kratkem naznanila. 616

J. Fritz, Maribor, Glavni trg št. 18.

ŠE JE ČAS!

za zavarovanje - - - - -

- - - - - vojnega posojila!

Najboljša in najbolj ugodna oskrb

za družine in za starost

je za vse sloje prebivalstva zavarovanje voj-
nega posojila.

Za kapitaliste najboljšo naložen kapital!
Od **500 K** do **4000 K** brez zdravniške pre-
izkave. **Cez 4000 K** z zdravniško preiskavo.

Pojasnila daje

zavarovalni oddelek za Štajersko c. k. avstr.
vdovskega in sirotinskega sklada, Gradec,
Franzensplatz št. 2, II. nadstropje.

Okrajni urad v Mariboru v uradnem
posloju c. kr. okrajnega glavarstva,
II. nadstropje, vrata št. 26.

Prijave se sprejemajo samo do 31.
avgusta 1917. 651

Kmetje pozor!

Po nizki ceni odda Jožef Pfeifer, tovarnar v
Hočah pri Mariboru: 1 stoječi motor na bencin, 2
mahalna kolesa 12 konj. sil, malo obrabljen K 3800;
1 stoječi motor na bencin, 1 mahalno kolo 12 konj.
sil, malo obrabljen K 3600; 1 ležeči motor na ben-
cinen, 2 mahalni kolesi 3 konj. sil, malo obrabljen
K 1600; 1 ležeči motor na bencin; 1 mahalno
kolo 3 konj. sil, malo obrabljen K 1400; 1 ležeči
motor na surovo olje 2 mahalni kolesi 8 konj. sil,
celo malo obrabljen K 3000; 1 ležeči parni kotelj
v dobrem stanju, s celo armaturo, 600 litrov, za
4 konj. sile K 400; 1 novi kosilni stroj z rezer-
vnimi noži, 95 cm širok za enega konja ali vola
K 500; 1 ročni sejalni stroj K 50. 632

Moštna esenca!

Izborno domačo pijačo si napravi vsak, ki si
naroči v drožeriji Wolfram v Mariboru
priznana moštna esenca. Iz ene steklenice
moštne esence za 11 K lahko pripravite
150 litrov izborne domače pijače. Za
pripravo te izvrstne in neškodljive do-
mače pijače se je dobilo uradno dovo-
ljenje. Dobiva se samo v medicinalni dro-
žeriji **MAKS WOLFRAM**, Maribor,
Gospodarska ulica št. 33. 588

OBČINSKIM URADOM

se naznanja, da ima tiskarna sv. Cirila v
Mariboru zopet na razpolago **Prošnje** in
Potrdila za klanje telet in mlade živine.

„Panorama-International“

Maribor, Grajski trg št. 3, zraven gostilne „k ornema
celu“ se priporoča na obilen obisk. Odprto cel dan. Vstopnina
20 v, otroci 20 v. Predstava traja 25 minut. Vojni dogodki iz vseh
okoliš, pokrajine vseh dežel celega sveta v naravni velikosti, slikovite
in resnične. Za malo denarja in malo izgubo časa se vidi mnogo zna-
čilnosti celega sveta. Kdor si enkrat ogleda „Panorama“, pride zopet,
ker se vedno nove predstave.

oooooooooooooooooooo

Cvetje

iz vrtov sv. Frančiška

(glasilo III. reda) izhaja v Kamniku na
Kranjskem in stane za celo leto 2 K.

oooooooooooooooooooo

Automatična mišnica

za podgane 5 K
80 v., za miši 4 K.
V eni noči se na-
lovi po 40 miši.

Nobeno vreme ne vpliva in se same
uredijo. Lovilnica za kuhinjske žu-
želke „Rapid“ polovi na tisoče
žuželk v eni noči, K 570. Lovilec
muh „Nova“ K 280 kom. Povsod
najboljši uspehi. Mnogo pohvalnih
pisem. Se pošilja proti povzetju.
Peštnina 80 vin. Razpošiljalnica
Tiatner, Dunaj III./72, Neuling-
gasse št. 26. (1 Laszlo).

Konjak.

Pri slabostih vsled starosti in te-
žavah v želodcu je konjak očiščen
(destiliriran) iz starega vina že več
stoletij znan kot najboljšo sredstvo
za dolgo življenje in ojačenje.
Pošiljajo se steklenice, ki vsebu-
jejo 4 pollitre 12let starega
konjaka franko za 48 kron.
Sletnega konjaka, čudnodobro us-
pevajoče sredstvo za vdrnjenje
pri trganju v členkih 4 pol-
litrske steklenice 40 K.
Benedikt Hertl,
veleposesnik, grad Golišč pri Ko-
njicah, Štajersko. (1 Kienr.)

Vino belo, rdeče in črno (Dalmatinsko)

od 56 litrov naprej razpošilja po povzetju

A. OSET p. Guštanj Koroško.

Krapinske-Toplice lečijo protin, revmatizem, išijas.
(Hrvatsko)
Pojasnila in ceniki
brezplačno.

Specerijska in kolonijalna trgovina

Na **Ivan Ravnikar**, Na **Celje** Na **drobno!**

kupuje po najvišjih dnevnih cenah vsako
množino pristne strdi, voska, kumne,
janeža, vinskega kamna in suhih gob.

Hrastov in kostanjev les

v deblih in vejah od 10 cm. debelosti naprej
kupi po najvišji ceni 578

Julij Žigan
na Polzeli v Sav. dol.

G. FRIDRIH, veletrgovec Ptuj

KUPUJE VINSKI KAMEN

po najvišji ceni.

Varčnost

na celi črti znači vestnost meščana v
vojnem času. Kdor rabi **LYSOFORM**,
varčuje z močjo in zdravjem, da bo mo-
gel prestati nasledke gospodarske vojne.

(G. Mosse).

Ruše pri Mariboru.

Dne 8. in 9. septembra t. l. se vrši v Rušah velik romarski shod in ob enem vojna pobožnost za zmago in mir.

Vspored pobožnosti:

Dne 8. septembra bo ob 6. uri popoldne pridiga v pozdrav romarjem, nato popevane litanije z blagoslovom, po Zdravomariji pa rimska procesija z lučicami.

V nedeljo dne 9. septembra ob 1/2 6. uri zjutraj prva sv. maša in nato obhajanje romarjev, ob 6. uri peta sv. maša z blagoslovom, potem zunaj cerkve slovenska pridiga, po pridigi druge sv. maše. Ob 10. uri zopet pridiga in slovesna sv. maša.

Verniki-romarji dobe ta dan v naši ruški cerkvi posebni odpustek pod navadnimi pogoji. Že v soboto in v nedeljo, se bo od ranega jutra izpovedavale in obhajale.

Svojo pomoč pri tej pobožnosti so nam blagohotno obljubili znani izborni govorniki iz Maribora.

Na evidenje čistilci Ruške Marije dne 8. in 9. septembra t. l. Ti pa o Ruška Marija, pomagaj nam in reši nas stiske!

Velečastite kn. šk. župnije urade prosimo najljubneje, naj blagovolijo opozoriti vernike v nedeljo dne 2. na ta velik romarski shod in vojno pobožnost.

Velik romarski shod na priljubljeni božji poti na

Oljski gori pri Polzeli

bo letos 16. pobinkoštno nedeljo, t. j. dne 16. septembra.

Pridite pobožni romarji slovenski od blizu in daleč, da izprosimo naši ljubi slovenski domovini že tako silno zaželjeni mir!

Naznanilo.

Na podlagi naredbe c. kr. urada za ljudsko prehrano z dne 17. maja 1917 drž. zak. list št. 221 smejo sadje nakupovati samo tisti, ki imajo tozadevno dovoljenje od urada za zelenjavo in sadja v Gradcu, oziroma ki so v to pooblašteni. Vsaka druga nedovoljena nakupovanja oziroma prodaje sadje se strogo kaznujejo. Dolžnost pooblaščenega nakupovalca za sadje je, da vsako neopravičeno kupčijo s sadjem takoj naznani na imenovano mesto. Za okrajna glavarstvo Maribor in Ptuj ima polnoveljavno pravico nakupovanja sadja v vsaki množini gospod. Franc Krepek pri Sv. Lenartu v Slov. goricah, kamor se naj naslovijo tozadevni dopisi. Župani mu naj gredo na roko ter naj ljudstvo o tem opozorijo. Cene 25 v ozir. 30 v sadje za prešanje in 44 v ozir. 50 v drugo sadje na kolodvor postavljeno.

FRANC KREPEK.

ZELENJAVA

vsake vrste, kot zeleni fižol, zelje, ohrat, korlaba i. t. d. se kupi po najvišji ceni v

bolnišnici št. 3 pri č. šolskih sestrah (Klostergasse 4) Maribor.

V živahnem spodnjestaj. trgu se odda takoj v najem

gostilna.

Vpraša naj se pod »M. S. 1917« na upravništvo Slov. Gospodarja pod »Gostilna št. 673.«

Ivan Hajny, Maribor o. Dr. Kokošinekova ul. št. 32.

Zaloga in zastopstvo različnih poljedelskih strojev

priporoča cenjenim posestnikom prve vrste močno pocinkane brzoparilnike, kakor tudi železne kotle in peče v različnih velikostih.

Zaradi pomanjkanja blaga se priporoča k **nujni naročbi**, ker se bodo pozneje stroji **težje dobili** in bodo gotovo **višje cene**.

Priporočam tudi kotle z dobro izkušeno pripravo za žganje žgati kakor slika kaže, slamoreznice, vitelne prve vrste šivalne stroje in tudi druge različne poljedelske stroje.

Na dopise in vprašanja se točno odgovarja.

Hiša se odda v najem.

Na Ptujski gori (najbližja železniška postaja Sterntal) z vsakdanjo voznopostno zvezo se odda v najem hiša v lepi solnčni legi z dvema sobama, kuhinjo, podstrešjem, zelenjavnim vrtom etc. od 1. septembra 1917 naprej pod ugodnimi pogoji.

Povprašati je v upravništvu »Straže« oziroma »Slov. Gospodarja št. 683.«

Vinski kamen

kupuje po najvišji ceni
veletrgovina ED. SUPPANZ,
Pristova, Štajersko.

Kupim BUKOVO OGLJE in DRVA

od enega vagona kg 10000 naprej.
Prosim punudbe. Plačilo naprej.

Jakob Tavčer,
trgovec z ogljem in drva.
Trst. Via S. Zaccaria 3.

Zahvala.

Vsem, ki so našo drago, nepozabno rajno mater

Nežo Čeh,

veleposesnico v Desencih,

dne 19. avgusta t. l. spremljali k večnemu počitku, izrekamo tem potom najprisrčnejšo zahvalo.

Sv. Urban pri Ptuj, dne 20. avgusta 1917.

Žaljujoči ostali.

Poslano.

Ob dvanajsti uri!

ZAVAROVANJE VOJNEGA POSOJILA!

je najboljša in najugodnejša družinska- in starostna oskrb

za vse sloje prebivalstva, za kapitaliste najboljše kapitalizovanje!

od K 500.— do K 4000.— brez zdravniškega preiskovanja, čez K 4000.— z zdravniško preiskavo.

Pojasnila daje zavarovalni oddelek za Štajersko c. kr. vojaškega vdovskega- in sirotinskega sklada, GRADEC, Franzensplatz 2, 3. nadstr., ali pri okrajnih uradih.

(Slov. 20.)

Ljudska hranilnica in posojilnica v Celju

registrovana zadruga z neom. zavezo

sprejema hranilne vloge od vsakega, in jih obrestuje po

4%.

Za nalaganje denarja po pošti so na raspolo gopoložnice c. kr. poštne hranilnice na Dunaju št. 92.485.

Rentni davek plačuje zadruga sama

Posojila daje

članom na vknjižbo, na poroštvo in zastavo pod zelo ugodnimi pogoji. Vknjižbo in drugo zemljiščno izpeljavo izvršuje posojilnica sama brezplačno; stranka plača le koleke.

Uradne ure

vsak delavnik od 9. do 12. ure popoldne.

„Hotel Bell vol“. Graška (cesarja Viljema) cesta št. 9.